

**COLEGIUL DE CRIMINOLOGIE,
ADMINISTRARE ȘI DREPT „VALERIU BUJOR”
CATEDRA DE DISCIPLINE JURIDICE ȘI ADMINISTRATIVE**

**CURRICULUMUL DISCIPLINAR
BAZELE DREPTULUI PENAL, PARTEA GENERALĂ**

**SPECIALITATEA 42110 – JURISPRUDENȚĂ
CALIFICAREA 341105 – GREFIER**

Autor(i):

Recenzent(ți):

Adresa Curriculumului în internet:

APROBAT

Consiliul profesoral, proces-verbal nr. _____
din _____ 2021

Chișinău, 2021

STANDARD CURRICULAR

I. PRELIMINARII	3
II. MOTIVAȚIA ȘI UTILITATEA DISCIPLINEI PENTRU DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ.....	3
III. COMPETENȚELE PROFESIONALE SPECIFICE DISCIPLINEI	3
IV. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI	4
V. UNITĂȚILE DE ÎNVĂȚARE	4
VI. REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR PE UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE	5
VII. STUDIU INDIVIDUAL GHIDAT DE PROFESOR.....	6
VIII. LUCRĂRILE DE LABORATOR RECOMANDATE.....	7
IX. SUGESTII METODOLOGICE.....	7
X. SUGESTII DE EVALUARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE.....	8
XI. RESURSELE NECESARE PENTRU DESFĂȘURAREA PROCESULUI DE STUDII.....	10
XII. RESURSELE DIDACTICE RECOMANDATE ELEVILOR	10

I. PRELIMINARII

Profundele transformări social-economice pe care societatea le-a cunoscut în evoluția sa au marcat, cum era și firesc, în mod direct și evoluția dreptului. O tendință în planul evoluției dreptului a fost și este apariția unor norme și instituții noi în cadrul ramurilor de drept ce formează sistemul dreptului. Dreptul penal, la rândul său, a fost și el marcat de schimbările produse în realitatea socială. Ținând seama de faptul că prin intermediul normelor dreptului penal se asigură protejarea în modul cel mai eficace a ordinii de drept și, pe cale de consecință, a ordinii sociale, se recunoaște că această ramură a dreptului reprezintă în cadrul sistemului unitar mijlocul principal de apărare a celor mai importante valori sociale. Normele și instituțiile dreptului penal sunt implementate în practica judiciară în măsura în care sunt prevăzute de Codul penal.

Curriculumul la unitatea de curs *Bazele dreptului penal, partea generală* cuprinde aspectele generale referitoare la infracțiune, răspundere penală și pedeapsă penală ca instituții fundamentale ale dreptului penal. În contextul dat curriculumul presupune asigurarea calității procesului de învățământ.

Unitatea de cursul *Bazele dreptului penal, partea generală* are drept scop integrarea cunoștințelor teoretico-practice în rezolvarea situațiilor de problemă, a studiilor de caz, în formularea de propuneri privind perfecționarea legii penale.

II. MOTIVAȚIA ȘI UTILITATEA DISCIPLINEI PENTRU DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ

Unitatea de curs *Bazele dreptului penal, partea generală* se axează pe trei niveluri comportamentale, cu un grad divers de complexitate: *cunoaștere, aplicare, integrare*. Nivelul *cunoaștere* presupune acumularea cunoștințelor teoretice, formarea bazei conceptuale în domeniul dreptului penal. *Aplicarea* presupune formarea abilităților tipice Unității de curs *Bazele dreptului penal, partea generală*, dezvoltarea lor. *Integrarea* presupune formarea capacității de transfer al cunoștințelor teoretice și al abilităților practice în situații atipice, soluționarea situațiilor de problemă, rezolvarea unor sarcini cu un grad sporit de complexitate, manifestarea atitudinilor personale față de diverse activități. Nivelul comportamental de integrare constituie finalitatea procesului de învățământ la disciplina *Bazele dreptului penal, partea generală*, formată prin realizarea obiectivelor de cunoaștere și aplicare.

Unitatea de curs *Bazele dreptului penal, partea generală* este destinat elevilor din anul I de studii, semestrul 1, care sunt familiarizați cu normele și instituțiile părții generale ale dreptului penal. Obținând cunoștințe teoretice, elevii în același timp sunt instruiți referitor la aplicarea lor practică prin analiza legii penale și prin sinteza practicii judiciare.

III. COMPETENȚELE PROFESIONALE SPECIFICE DISCIPLINEI

Competențele profesionale specifice unității de curs sunt:

CS1. Cunoașterea și utilizarea adecvată a terminologiei juridice pentru definirea noțiunilor legale și doctrinare specifice dreptului penal.

CS2. Relatarea evoluției instituțiilor dreptului penal în diferite etape istorice de dezvoltare a societății.

CS3. Stabilirea locului și rolului dreptului penal în contextul altor științe juridice.

CS4. Determinarea perspectivelor de dezvoltare a dreptului penal ca instrument de realizare a politicii penale a Republicii Moldova.

IV. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Semestrul	Numărul de ore			Modalitatea de evaluare	Numărul de credite	
	Total	Contact direct				
		Prelegeri	Practică/ Seminar			
I	120	30	30	60	Examen	4

V. UNITĂȚILE DE ÎNVĂȚARE

Unitatea de competență	Unitatea de conținut
1. Introducere în studiul Dreptului penal	
<p>UC1. Determinarea importanței dreptului penal în condițiile statului de drept:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definirea noțiunii de drept penal sub toate aspectele. – determinarea locului și rolului dreptului penal în cadrul politicii penale a statului. – formularea și explicarea conținutului principiilor dreptului penal. 	<p>1.1. Conceptul de drept penal: noțiune, obiect, trăsături caracteristice.</p> <p>1.2. Sistemul dreptului penal.</p> <p>1.3. Principiile dreptului penal: noțiune, clasificare, caracteristici.</p> <p>1.4. Izvoarele dreptului penal: noțiune, specific.</p>
2. Legea penală	
<p>UC2. Definirea conceptelor de bază – lege penală, normă juridico-penală, timp și loc de săvârșire a infracțiunii.</p> <ul style="list-style-type: none"> – caracterizarea formelor de interpretare a legii penale; – clasificarea legilor penale; – elucidarea principiilor de aplicare a legii penale în spațiu. 	<p>2.1. Conceptul de lege penală: noțiune, trăsături caracteristice.</p> <p>2.2. Scopul legii penale.</p> <p>2.3. Noțiunea și structura normei juridico-penale.</p> <p>2.4. Noțiunea, necesitatea și formele interpretării legii penale.</p> <p>2.5. Acțiunea legii penale în timp și spațiu. Principiile aplicării legii penale în timp și spațiu.</p>
3. Infracțiunea	
<p>UC3. Stabilirea importanței clasificării infracțiunilor:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definirea noțiunii de infracțiune; – clasificarea infracțiunilor și stabilirea importanței acestora. 	<p>3.1. Noțiunea și trăsăturile esențiale ale infracțiunii.</p> <p>3.2. Clasificarea infracțiunilor.</p> <p>3.3. Delimitarea infracțiunilor de alte încălcări de lege.</p>
4. Componenta infracțiunii	
<p>UC4. Argumentarea importanței componentei infracțiunii:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definirea legală de componentă a infracțiunii. – caracterizarea elementelor componentei infracțiunii. – clasificarea semnelor componentei infracțiunii. – determinarea importanței semnelor componentei infracțiunii. 	<p>4.1. Noțiunea și importanța componentei infracțiunii.</p> <p>4.2. Elementele și semnele componentei infracțiunii.</p> <p>4.3. Coraportul dintre infracțiune și componenta infracțiunii.</p>
5. Obiectul infracțiunii	
<p>UC5. Determinarea obiectului infracțiunii:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definirea noțiunii de obiect al infracțiunii; – distingerea felurilor obiectului infracțiunii. 	<p>5.1. Noțiunea și importanța obiectului infracțiunii.</p> <p>5.2. Felurile obiectului infracțiunii:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) obiectul general; b) obiectul generic; c) obiectul special; d) obiectul material.
6. Latura obiectivă a infracțiunii	
<p>UC6. Determinarea importanței laturii obiective a infracțiunii:</p>	<p>6.1. Noțiunea și importanța laturii obiective a infracțiunii.</p>

<ul style="list-style-type: none"> – definirea noțiunii de latură obiectivă a infracțiunii; – caracterizarea semnelor laturii obiective a infracțiunii. 	<p>6.2. Fapta prejudiciabilă.</p> <p>6.3. Consecințele prejudiciabile.</p> <p>6.4. Legătura causală.</p> <p>6.5. Semnele facultative ale laturii obiective a infracțiunii.</p>
7. Subiectul infracțiunii	
<p>UC7. Determinarea subiectului infracțiunii:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definirea noțiunilor: subiect al infracțiunii; subiect special al infracțiunii, responsabilitate, iresponsabilitate; – relatarea facilităților de care se bucură minorii în dreptul penal; – prezentarea condițiilor de tragere la răspundere penală a persoanei juridice. 	<p>7.1. Conceptul de subiect al infracțiunii; persoana fizică – subiect al infracțiunii:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) caracterul fizic; b) responsabilitatea și iresponsabilitatea; c) responsabilitatea redusă; d) vârsta. <p>7.2. Subiectul special.</p> <p>7.3. Persoana juridică – subiect al infracțiunii. Concept și condiții.</p>
8. Latura subiectivă a infracțiunii	
<p>UC8. Determinarea importanței laturii subiective a infracțiunii.</p> <ul style="list-style-type: none"> – definirea noțiunilor: latură subiectivă a infracțiunii, intenției, infracțiune săvârșită cu două forme de vinovăție și de faptă săvârșită fără vinovăție; – caracterizarea modalităților de intenție și imprudență. 	<p>8.1. Noțiunea și importanța laturii subiective a infracțiunii.</p> <p>8.2. Vinovăția și formele ei. Concept și caracterizare. Mecanismul psihologic al vinovăției.</p> <p>8.3. Intenția: noțiune și modalități. Imprudența: noțiune și modalități.</p> <p>8.4. Infracțiunea săvârșită cu două forme de vinovăție. Fapta săvârșită fără vinovăție.</p>
9. Formele infracțiunii intenționate	
<p>UC9. Identificarea etapelor și a formelor infracțiunii:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definirea noțiunii de forme ale infracțiunii intenționate în raport cu etapele de desfășurare; – caracterizarea formelor pregătirii de infracțiune și a formele tentativei de infracțiune. 	<p>9.1. Etapele de desfășurare a infracțiunii intenționate.</p> <p>9.2. Formele infracțiunii intenționate și caracterizarea acestora: pregătirea de infracțiune, tentativa de infracțiune, infracțiunea consumată.</p>
10. Unitatea și pluralitatea de infracțiuni	
<p>UC10. Stabilirea deosebirilor dintre infracțiunea unică și pluralitatea de infracțiuni:</p> <ul style="list-style-type: none"> – definirea noțiunilor de infracțiune unică și de pluralitate de infracțiuni; – caracterizarea modalităților infracțiunii unice; – caracterizarea modalităților pluralității de infracțiuni. 	<p>10.1. Considerații generale privind unitatea și pluralitatea de infracțiuni.</p> <p>10.2. Infracțiunea unică: noțiune și modalități. Pluralitatea de infracțiuni: noțiune și modalități.</p>

VI. REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR PE UNITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Nr. crt.	Unități de învățare	Numărul de ore			
		Total	Contact direct		Lucrul individual
			Prelegeri	Practică/ Seminar	
1	Teoria generală a dreptului. Noțiuni introductive	11	4	4	3
2	Izvoarele dreptului	11	4	4	3
3	Sistemul științei dreptului. Locul teoriei generale a dreptului și statului în sistemul științei dreptului	9	3	3	3
4	Caracteristica generală a statului	9	3	3	3
5	Aparatul (mecanismul) de stat	7	2	2	3

6	Răspunderea juridică	9	3	3	3
7	Subiectul infracțiunii	9	3	3	3
8	Latura subiectivă a infracțiunii	11	4	4	3
9	Formele infracțiunii intenționate	7	2	2	3
10	Unitatea și pluritatea de infracțiuni	7	2	2	3
Total		90	30	30	30

VII. STUDIU INDIVIDUAL GHIDAT DE PROFESOR

Materii pentru studiul individual	Produse de elaborat	Modalități de evaluare	Termeni de realizare
1. Teoria generală a dreptului. Noțiuni introductive			
Conceptul, principiile, știința și izvoarele dreptului penal	Referat	Prezentarea informațiilor	Săptămâna 2
Perioadele istorice de dezvoltare a Dreptului penal	Prezentare Power-Point: „Evoluția dreptului penal în Moldova”	Prezentarea individuală a Power-ponitului	Săptămâna 3
2. Legea penală			
Forme de asistență juridică internațională în materie penală	Referat	Prezentarea publică a referatului	Săptămâna 5
3. Infracțiunea			
Infracțiunea – instituție fundamentală a dreptului penal	Cercetare statistică: „Analiza cantitativă a infracțiunilor”	Prezentarea datelor identificate	Săptămâna 6
Clasificarea infracțiunilor	Schema logică	Prezentarea schemei	Săptămâna 7
4. Componenta infracțiunii			
Principiile de organizare și funcționare ale statului Republica Moldova	Diagrama Venn: Accepțiunile infracțiunii și a componentei infracțiunii	Prezentarea argumentată a diagramei Venn	Săptămâna 8
5. Obiectul infracțiunii			
Tipurile obiectului infracțiunii	Proiect de grup: – obiectul general; – obiectul generic; – obiectul special; – obiectul material.	Prezentarea publică a proiectelor	Săptămâna 9
6. Răspunderea juridică			
Teorii referitoare la raportul de cauzalitate	Studiu de caz: „Apreciați rolul răspunderii juridice în societate”	Prezentarea argumentată	Săptămâna 10
7. Subiectul infracțiunii			
Persoana juridică – subiect al infracțiunii	Comunicare: „Necesitatea includerii în legea penală a persoanei juridice ca subiect al infracțiunii”	Prezentarea publică	Săptămâna 11
8. Latura subiectivă a infracțiunii			
Vinovăția și formele ei	Referat: „Locul emoțiilor în mecanismul psihologic al vinovăției”	Prezentarea referatului	Săptămâna 12
9. Formele infracțiunii intenționate			
Formele infracțiunii intenționate	Schemă logică	Prezentarea schemei	Săptămâna 13

10. Unitatea și pluritatea de infracțiuni			
Considerații generale privind unitatea și pluralitatea de infracțiuni	Studiu de caz: „Repetarea infracțiunii: formă a unității sau pluralității de infracțiuni”	Prezentare argumentată	Săptămâna 14

VIII. LUCRĂRILE DE LABORATOR RECOMANDATE

1. Evoluția istorică a unor cauze care înlătură caracterul penal al faptei. Clasificarea metodelor de conducere.
2. Probleme actuale privind participația penală.
3. Dreptul la viață: probleme actuale ale legislației, teoriei și practicii.

IX. SUGESTII METODOLOGICE

Prezentul curriculum este un instrument de lucru care se adresează profesorilor ce predau unitatea de curs *Bazele dreptului penal, partea generală*, fiind conceput în așa fel încât să le permită:

- o să orienteze elevii în cunoaștere și comunicare prin apelul, în cunoștință de cauză, la concepte și practicile care țin de cultivarea raționalității;
- o să-și orienteze propria activitate înspre formarea la elevi a competențelor specifice domeniului;
- o să-și manifeste creativitatea didactică în adecvarea demersurilor didactice la particularitățile elevilor cu care lucrează.

Metodele și tehnicile recomandate în activitatea didactică la lecțiile de *Bazele dreptului penal, partea generală*, sunt cele care contribuie la dezvoltarea gândirii critice, la promovarea învățării prin cooperare și colaborare. Învățând să colaboreze cu alții în rezolvarea situațiilor problemă, elevii constată că scopurile personale ale fiecăruia pot fi realizate prin munca în echipă, că succesul grupului depinde de contribuția fiecărui membru al său.

Strategia didactică devine instrumentarul ce realizează conexiunea efortului profesorului și elevului în vederea realizării finalităților doar într-un context educațional favorabil, pe care trebuie să-l creeze profesorul.

În predarea cursului *Bazele dreptului penal, partea generală*, este oportun a folosi următoarele metode participativ-active:

Proiectul – cercetare orientată spre un scop bine precizat, care este realizată prin îmbinarea cunoștințelor teoretice cu activitatea practică, finalizate cu un produs, sau serviciu.

Proiectul poate fi individual sau de grup și se recomandă la studierea următoarelor unități de conținut:

- Felurile obiectului infracțiunii.
- Perioadele istorice de dezvoltare a dreptului penal.
- Vinovăția și formele ei. Concept și caracterizare. Mecanismul psihologic al vinovăției.

Problematizarea reprezintă oferirea unor situații-problemă, cu mai multe alternative de rezolvare, care generează elevilor îndoială, incertitudine, curiozitate și dorința de descoperire a soluțiilor. Utilizând metoda în discuție, profesorul pune elevul în situația de a căuta un răspuns pertinent, o soluție pentru problema cu care se confruntă. Această metodă este recomandată la studierea următoarelor teme:

- Eroarea și influența ei asupra răspunderii penale a făptuitorului. Concept și modalități. Eroarea de drept. Eroarea de fapt.
- Vinovăția și formele ei.
- Subiectul infracțiunii.

Studiul de caz – presupune confruntarea elevului cu o situație din viața reală („caz”) cu scopul de a observa, înțelege, interpreta sau chiar soluționa o situație. Un caz reflectă o situație tipică, reprezentativă și semnificativă pentru anumite stări de lucruri. Cerințele solicitate de la un studiu de caz: autenticitate, impli-

că o situație-problemă, care cer un diagnostic sau o decizie, relevantă în raport cu obiectivele fixate, stimulativ pentru elevi.

Această metodă este recomandată la studierea următoarelor teme:

- Teorii referitoare la raportul de cauzalitate.
- Considerații generale privind unitatea și pluralitatea de infracțiuni.
- Delimitarea infracțiunilor de alte încălcări de lege

X. SUGESTII DE EVALUARE A COMPETENȚELOR PROFESIONALE

Evaluarea este o activitate de autoreglare atât pentru elevi, cât și pentru profesori, în perspectiva obținerii unor performanțe superioare. Oricare ar fi obiectivele imediate ale sale, evaluarea trebuie să susțină și să stimuleze activitatea de predare-învățare. Ea facilitează reglarea activității profesionale, oferind informații despre calitatea predării, despre modul în care a fost realizat conținutul instruirii, despre accesibilitatea acestuia, despre valoarea tehnologiilor de predare.

Evaluarea axată pe formarea de competențe este orientată spre **produsul final** (rezultatele implicării în diverse activități, respectarea principiilor și normelor unanim acceptate, îndeplinirea atribuțiilor și sarcinilor primare, prezentarea diverselor rezultate: eseuri, proiecte, articole pentru publicație, etc.) și trebuie concepută nu ca o etapă supraadăugată sau suprapusă a procesului de învățământ, ci ca un act integrat activității pedagogice. Este o ocazie de validare a justeței secvențelor educative, a componentelor procesului didactic și un mijloc de delimitare, fixare și intervenție asupra conținuturilor și obiectivelor educaționale.

Evaluarea competențelor este un proces de bază în instruire, alături de predare și învățare, și arată eficiența, eficacitatea, progresul, reușita, succesul, performanța școlară, sau reversul lor pentru fiecare elev, dar și profesor, precum și instituție. Ea este actul didactic deosebit de complex și sistematic, integrat întregului proces educațional, care asigură evidențierea cantității cunoștințelor dobândite și valoarea (nivelul, performanțele și eficiența) acestora la un moment dat – în mod curent, periodic și final. Evaluarea competențelor nu dă rezultate de la sine, de aceea ar trebui mereu monitorizat procesul educațional, orientat spre performanțe superioare, prin care se efectuează analize și aprecieri atât asupra comportamentului și rezultatelor obținute de către elevi, cât și asupra potențialului sau capacităților de dezvoltare a acestora.

Nr. crt.	Produse pentru măsurarea competenței	Criterii de evaluare a produselor
1.	Proiect elaborat	<ul style="list-style-type: none"> – Validitatea proiectului – gradul în care acesta acoperă unitar și coerent, logic și argumentat tema propusă. – Completitudinea proiectului – felul în care au fost evidențiate conexiunile și perspectivele interdisciplinare ale temei, competențele și abilitățile de ordin teoretic și practic și maniera în care acestea servesc conținutului științific. – Elaborarea și structura proiectului – acuratețea, rigoarea și coerența demersului științific, logica și argumentarea ideilor, corectitudinea concluziilor. – Calitatea materialului folosit în realizarea proiectului, bogăția și varietatea surselor de informare, relevanța și actualitatea acestora, semnificația datelor colectate s.a. – Creativitatea – gradul de noutate pe care-l aduce proiectul în abordarea temei sau în soluționarea problemei.
2.	Referat	<ul style="list-style-type: none"> – Corespunderea referatului temei. – Profunzimea și completitudinea dezvoltării temei. – Adecvarea la conținutul surselor primare. – Coerența și logica expunerii. – Utilizarea dovezilor din sursele consultate.

		<ul style="list-style-type: none"> - Gradul de originalitate și de noutate. - Nivelul de erudiție. - Modul de structurare a lucrării. - Justificarea ipotezei legate de tema referatului. - Analiza în detaliu a fiecărei surse de documentare.
3.	Rezumat oral	<ul style="list-style-type: none"> - Expune tematica lucrării în cauză. - Utilizează formulări proprii, fără a distorsiona mesajul lucrării supuse rezumării. - Expunerea orală este concisă și structurată logic. - Folosește un limbaj bogat, adecvat tematicii lucrării în cauză. - Respectarea coeficientului de reducere a textului: 1/3 din textul inițial.
4.	Rezumat scris	<ul style="list-style-type: none"> - Expune tematica lucrării în cauză. - Utilizează formulări proprii, fără a distorsiona mesajul lucrării supuse rezumării. - Textul rezumatului este concis și structurat logic. - Folosește un limbaj bogat, adecvat tematicii lucrării în cauză. - Fidelitatea: înțelegerea esențialului și reproducerea lui, nu trebuie să existe contrasens. - Coerența: rezumatul are o unitate și un sens evidente, lizibile pentru cei care nu cunosc textul sursă. - Progresia logică: înlănțuirea ideilor, prezentarea argumentelor sunt clare și evidente. - Angajamentul autorului, aptitudine critică corect evaluată și transpusă. - Respectarea modalităților de enunțare a textului sursă: rezumatul este o oglindă micșorată dar fidelă textului sursă. - Muncă pertinentă de reformulare: rezumatul nu este un colaj de citate. - Respectarea coeficientului de reducere a textului: 1/4 din textul inițial. - Stăpânirea normelor sintactice la nivel de prezentare logică a ideilor, frazelor, paragrafelor textului. - Text formatat corect, lizibil, plasarea clară în pagină.
5.	Studiu de caz	<ul style="list-style-type: none"> - Corectitudinea interpretării studiului de caz propus. - Calitatea soluțiilor, ipotezelor propuse, argumentarea acestora. - Corespunderea soluțiilor, ipotezelor propuse pentru rezolvarea adecvată a cazului analizat. - Corectitudinea lingvistică a formulărilor. - Utilizarea adecvată a terminologiei în cauză. - Rezolvarea corectă a problemei, asociate studiului analizat de caz. - Punerea în evidență a subiectului, problematicii și formularea. - Logica sumarului. - Referință la programe. - Completitudinea informației și coerența între subiect și documentele studiate. - Noutatea și valoarea științifică a informației. - Exactitatea rezultatelor și rigoarea probelor. - Capacitatea de analiză și de sinteză a documentelor, adaptarea conținutului. - Originalitatea studiului, a formulării și a realizării. - Personalizarea (să nu fie lucruri copiate). - Aprecierea critică, judecată personală a elevului. - Corectitudinea interpretării studiului de caz propus. - Calitatea soluțiilor, ipotezelor propuse, argumentarea acestora. - Corespunderea soluțiilor, ipotezelor propuse pentru rezolvarea adecvată a cazului analizat. - Corectitudinea lingvistică a formulărilor. - Rezolvarea corectă a problemei, asociate studiului analizat de caz.

XI. RESURSELE NECESARE PENTRU DESFĂȘURAREA PROCESULUI DE STUDII

Cerințe față de sălile de curs	
Pentru orele teoretice	<ul style="list-style-type: none">– Sală de clasă.– Proiector.– Suport de curs.– Caiete.– Tablă.
Pentru orele practice	<ul style="list-style-type: none">– Materiale didactice.– Conexiune Internet.

XII. RESURSELE DIDACTICE RECOMANDATE ELEVILOR

Nr. crt.	Denumirea resursei	Locul în care poate fi consultată/ accesată/ procurată resursa
1.	<i>Constituția Republicii Moldova</i>	Bibliotecă
2.	<i>Codul penal al Republicii Moldova</i>	Bibliotecă
3.	<i>Codul de procedură penală al Republicii Moldova</i>	Bibliotecă
4.	Gramă M., Botnaru S., Șavga A. ș.a. <i>Drept penal. Partea Generală. Vol. I, Cartier Juridic, Chișinău, 2012. 624 p.</i>	http://drept.usm.md/public/files/Dreptpenalgeneral3acfb.pdf
5.	Troian D. <i>Drept penal. Partea Generală. Vol. I-II, București, 2001</i>	Bibliotecă
6.	Tureanu C. <i>Răspunderea juridică pentru faptele penale săvârșite de minori. București, 1995</i>	Bibliotecă